

Alternativní sankce mají své pevné místo v právních řádech mnoha států, ve kterých plní více či méně úspěšně svou funkci. Touto funkcí je zejména napravit potrestaného pachatele. Pouze v takovém případě splňují očekávání. Z různých pramenů, ať již knižních či elektronických, které jsem ve své práci využil, jsem zjistil, že alternativní tresty skutečně tuto funkci plní (mnohdy mnohem lépe než klasický trest odnětí svobody) a i proto jsou využívány stále častěji.

Hledat důvod stoupajícího počtu jejich aplikací nebylo až tak těžké. Těch důvodů bylo samozřejmě více a domnívám se, že v povědomí veřejnosti jsou zakotveny zejména tyto dva:

1. Důvod ekonomický. Ukládání takových alternativních sankcí, se kterými není spojeno umístění pachatele ve vězeňském zařízení ušetří státnímu rozpočtu a tím i daňovým poplatníkům nemalé výdaje, které by musely být vynaloženy na pobyt odsouzeného ve věznicí. Zároveň, byť nejde o astronomické částky, některé alternativní tresty znamenají určitý příjem, viz peněžitý trest. A kupř. trest obecně prospěšných prací ušetří mzdy osob (např. zaměstnanců obecních či městských úřadů), které by tuto práci vykonávaly v rámci svého zaměstnání.

2. Důvod výchovný (nápravný). Ve společnosti, zvláště pak v kruzích odborných, sílí názor, podle kterého správný druh trestu, ve správném případě přispěje mnohem lépe a účinněji k nápravě pachatele. Jinými slovy správný trest vede k resocializaci pachatele tak, že tento se již vícekrát do sporu se zákonem nedostane. Domnívám se, že alternativní tresty jsou jakýmsi upozorněním pro odsouzené, že napříště by již nemuseli vyváznout s takovým, relativně mírným trestem, pokud by se opět odhodlali páchat trestnou činnost.